

Ny særavtale for leger i kommunehelsetjenesten

Fra foreningen

Ny særavtale for leger i kommunehelsetjenesten ble forhandlet frem rett før sommerferien. Både for Kommunenes Sentralforbund og Legeforeningen lå hovedutfordringene i å rydde opp i den uklarhet som har rådet omkring øyeblikkelig hjelp-beredskap, hensynet til ny hovedtariffavtale med lokal lønnsdanning og utilstrekkelig etablering av interkommunale vaksentraler.

Etter innføring av fastlegeordningen har det i noen kommuner vært diskusjoner omkring den enkelte allmennleges plikt til å ivareta en beredskap for øyeblikkelig hjelp til egne listepasienter utenfor avtalt åpningstid. Det er nå i særavtalen slått fast at kommunen plikter å sikre at også tilreisende samt innbyggere utenfor fastlegeordningen sikres et øyeblikkelig hjelp-tilbud på dagtid, samt at den enkelte allmennleges plikter er begrenset til avtalt åpningstid. Dersom kommunen ønsker å benytte allmennlegene i en beredskapsordning for øyeblikkelig hjelp på dagtid, kan kommunen gjøre dette i kommuner med inntil 20 000 innbyggere. Legen vil for dette motta en beredskapsgodtgjørelse som ved hjemmevakt på kveld/natt (klasse 1).

I mange små kommuner har legene i samarbeid med kommunen allerede etablert en slik beredskap, men hittil uten å få betalt for det. Denne bestemmelsen innebærer således at man både har fått avklart ansvarsforholdene, og særlig leger i distriktskommuner er tilgodesett økonomisk.

Det er intet til hinder for at man i større kommuner kan etablere tilsvarende ordninger gjennom avtale mellom kommunen og legene. Et større befolkningsgrunnlag vil nødvendigvis bety at allmennlegene i mindre grad kan drive egen praksis samtidig med slik beredskapstjeneste, og godtgjørelsen må bli deretter.

Bestemmelsene i tidligere avtaler om stabilitetstillegg, pliktig utvidet arbeidstid og rekrutteringstillegg for offentlig samfunnsmedisinsk arbeid er ikke videreført. Leger som har slike tillegg beholder disse som personlige ordninger, men dette blir nå å betrakte som en del av deres årslønn. Denne årslønnen vil således måtte betraktes som grunnlaget for høstens lokale hovedtariffoppgjør, og ikke bare den lønn man hadde gjennom tidligere lønnstrinnsplassing.

Resultatet av hovedtariffoppgjøret i KS-sektor ble, slik vi har krevd, at lønnsdanningen skal skje lokalt. En videreføring av de nevnte tillegg ville da bety at kommunene lokalt ville «samordne» lønnstilbud til nyan-satte og ved lokale forhandlinger, med de

lønnslementer som lå i særavtalen. Det var også grunn til å frykte at kommunene ville se på tillegg gitt i særavtalen som et plausibelt alternativ til lokal lønnsutvikling.

Arbeidsgiverne i offentlig sektor har argumentert for lokal lønnsdanning ut fra hensynet til egen evne til å rekruttere og beholde kvalifisert arbeidskraft. Når vi har ønsket lokal lønnsdanning, er det ut fra en langsiktig strategi. Lokale tillitsvalgte vil møte utfordringen allerede til høsten. Det vil være hensiktsmessig, for eksempel innenfor hvert fylke, å benytte noen få tillitsvalgte som bidrar i forhandlingene i de enkelte kommuner.

Ved forrige revisjon av særavtalen ble det etablert bestemmelser om fast timebetaling på vakt kl 23–8 i interkommunale vaksentraler. Dessverre er det i altfor liten grad blitt etablert slikt vaksamarbeid, noe som skyldes at dette er en mer kostbar organisering for kommunene enn hjemmebasert vakt med sykebesøk som vesentlig arbeidsform.

At sykebesøk, med tilhørende transportutgifter, er langt dyrere for folketrygden har, av grunner som er vanskelig å forstå, ikke ført til at sentrale myndigheter har funnet grunn til å gi kommunene nødvendig økonomisk støtte til etablering og drift av vaksentraler. Dermed var det dessverre ikke mulig å få gjennomslag for vesentlige bedringer på dette området, ei heller vårt sterke ønske om at tilstedevakt om natten i vaksentraler som kun dekker én (stor) bykommune, skulle omfattes av bestemmelsene om fast timebetaling på natten. Dette til tross for at vi, motparten og tilsynsmyndighetene kjenner til at legevakten er i ferd med å bryte sammen i enkelte mindre kommuner rundt store byer, mens bykommunene samtidig hindrer et vaksamarbeid.

Vaktgodtgjørelse og praksiskompensasjon er hevet med 5 %. For timelønnen på nattetid er økningen høyere i små vakt-distrikter og mindre i store vakt-distrikter.

Det har enkelte steder vært et problem at turnuslegene ikke, eller kun delvis, har fått delta i legevakt. Dette er faglig helt urimelig og åpenbart i strid med målbeskrivelsen for turnustjenesten. I særavtalen er det nå slått fast at tjenesten skal tilrettelegges slik at målbeskrivelsen oppfylles.

Hans Kristian Bakke
hans.kristian.bakke@legeforeningen.no
president